

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 39 din 02.02.2022

Dosar nr.: 831/2021

Petiția nr.: 7847/09.10.2021

Petentă:

Reclamat: Guvernul României

Obiect: Tratament diferențiat pe criteriul imunizării.

Tratament diferențiat între persoanele vaccinate, aflate în perioada 14 -180 zile de la de vindecare, și cele vindecate de mai mult de 180 zile sau nevaccinați.

Încălcarea drepturilor la demnitate umană prin stigmatizare în mass-media, intimidare, umilire, interzicerea accesului în locurile publice și la serviciile publice pentru persoanele care s-au vindecat de mai mult de 6 luni de boala produsă de virusul SARS-Cov-2 (au anticorpi) și cei nevaccinați. Tratament diferențiat în funcție de calea de dobândire a anticorpilor.

I.Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentă:

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

Guvernul României

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 7847/09.11.2021 și 8457/09.11.2021 a citat părțile.

4. Procedura legal îndeplinită.

III.Susținerile părților

Susținerile petentei

5. Petenta a înaintat Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării o sesizare, considerându-se discriminată pe criteriul imunizării față de virusul SARS-COV-2, existând un tratament diferențiat între persoanele vaccinate și cele aflate în perioada post-infecție a virusului între 14-180 zile, pe de o parte și, pe de altă parte, cele nevaccinate sau vindecate de mai mult de 180 zile.

6. Astfel, petenta arată că, prin adoptarea OUG 68/2021, toți cetățenii României pot obține un Certificat digital UE privind COVID, care atestă vaccinarea, testarea sau vindecarea titularilor. Însă, doar o parte a populației poate obține acest certificat în mod

- gratuit, cei vaccinați și cei vindecați, dar numai până în a 180-a zi după infectare. Pentru cei care aleg testarea, acest certificat care se obține este contra cost.
7. Petenta precizează că se află în situația de a fi o persoană vindecată dar pentru care au trecut mai mult de 180 zile de la infectare, fiind nevoită să suporte în mod repetat costul de testare din resurse proprii. În opinia petentei, prețul testării reprezintă o penalizare și o amendă mascată fiind, astfel, o discriminare.
8. De asemenea, petenta susține că selecția după care persoanele vindecate sunt tratate diferențiat, în funcție de numărul de zile scurse de la infectare este discriminatoriu, nefiind însoțită de o justificare, probată științific sau măcar statistic.
9. Petenta precizează că, prin HG 932/2021 cu toate modificările și completările ulterioare, se instituie o serie de limitări ale drepturilor și libertăților cetățenilor în funcție de rata de incidență a infectărilor COVID. În această hotărâre intervin din nou criteriile de discriminare arătate mai sus referitor la obținerea certificatului COVID, pe baza căruia o persoană poate participa la diverse activități/evenimente publice sau poate circula liber în anumite intervale orare.
10. În plus, în cazul incidenței ce depășește 6/1000 se instituie o și mai mare discriminare față de cei nevaccinați/vindecați de mai mult de 180 zile, acestora fiindu-le restricționate drepturile și libertățile fără să aibă nicio posibilitate de a-și dovedi starea de neinfecțare/imunizare (pe baza unui certificat COVID obținut prin testare) și, deci, fiind considerați periculoși la adresa comunității și stigmatizați fără o justificare/dovadă concretă.
11. De altfel, petenta susține că utilizarea certificatelor COVID în mod restricționat (neacceptarea celor obținute prin testare) contrazice OUG 68/2021 și constituie o încălcare a unui act normativ superior.
12. Petenta susține că toate aceste măsuri prin care categoriile menționate sunt tratate diferențiat par a fi luate de Guvernul României bazându-se, mai curând, pe ceea ce nu se știe despre acest virus, iar acest criteriu de decizie care are repercusiuni asupra vieților a milioane de oameni, este discriminatoriu.
13. Aceasta subliniază faptul că referitor la starea de imunizare a persoanelor vindecate de infectarea cu virusul SARS-CoV-2 se găsesc numeroase studii care arată că imunizarea naturală este puternică și de lungă durată, acest fapt fiind confirmat și de statisticile referitoare la incidența reinfectărilor. Petenta își arată dezamăgirea că în România nu există interes pentru astfel de studii și nici pentru a analiza o statistică a reinfectărilor.
14. Petenta consideră că un alt aspect discriminatoriu este modul agresiv în care Guvernul României și toate celelalte instituții implicate în combaterea pandemiei comunică în mass-media informațiile de interes public referitoare la virus și măsuri de prevenție a infectării. Declarațiile publice ale reprezentanților acestor instituții vizează intimidarea și inducerea unei stări de panică în rândul populației, prin învinovățirea acestora pentru situația alarmantă a creșterii numărului de victime ale bolii, și prin instigare la ură și diviziune între vaccinați și nevaccinați. Atmosfera creată astfel în spațiul public din ultimele 18 luni este una degradantă și ostilă, insuportabilă, petenta fiind determinată să apeleze la ajutor din partea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, prin această petiție.
15. Petenta susține că persoanele care au trecut prin boală și s-au recuperat,

supraviețuitorii acestei pandemii, sunt în același timp discriminate pentru că nu li se recunoaște această stare de imunizare decât pe termen scurt și numai în anumite condiții, fiind stigmatizați de societate, considerați pericole ambulante la adresa sănătății publice, desfrânați prin cluburi și Vama Veche, iar în cazul în care nu consideră necesar să se și vaccineze (fiind deja imunizați) sunt etichetați ca „analfabeți funcțional”, „ignoranți” și „conspiraționiști”; niște pericole sociale care par să fie vinovați de însăși existența pandemiei. În cel mai bun caz sunt ignorați, existența lor ca supraviețuitori ai acestei boli care înfricoșează întreaga omenire este pur și simplu negată.

16. În concluzie, petenta arată că nu există dovezi științifice că folosirea certificatului verde poate combate în vreun fel răspândirea virusului SARS-CoV-2. El nici nu a fost creat sau gândit cu acest scop. De asemenea, conform Regulamentului 2021/953, certificatul verde UE nu poate fi folosit pentru a discrimina sau pentru a limita libera circulație a persoanelor. Măsurile luate de Guvernul României nu își pot atinge scopul declarat de a combate răspândirea virusului prin folosirea certificatului verde UE deoarece acesta nu poate atesta decât starea de vaccinare a unei persoane și nu posibilitatea acesteia de a transmite sau nu virusul. Prin urmare, petenta susține că aceste măsuri sunt abuzive la adresa drepturilor și libertăților cetățenilor și discriminatorii prin criteriul de „vaccinare”.

Sușinerile reclamate

17. Reclamata, în punctul de vedere depus, invocă excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în soluționarea petiției.

18. Astfel, reclamata consideră că C.N.C.D. nu se poate subroga în drepturi altor autorități sau instituții publice și să cenzureze, din punct de vedere al legalității, activitatea acestora ori să le oblige pe acestea la inițierea/aprobarea (sau dimpotrivă) unor norme legale, în speță de a constata caracterul discriminatoriu care intervine prin adoptarea O.U.G. nr. 68/2021 și prin adoptarea H.G. nr. 932/2021, așa cum solicită petenta.

19. De altfel, reclamata precizează că cenzurarea actelor normative, în funcție de natura lor (legi, ordonanțe și hotărâri de Guvern), revine în competența exclusivă, fie Curții Constituționale, prin exercitarea de către aceasta a controlului a priori sau a posteriori (în condițiile art.146 din Constituție, republicată), fie instanțelor judecătorești (art. 126 din Constituție, republicată).

20. Având în vedere cele arătate mai sus, reclamata consideră că, asupra solicitării petentei de a constata caracterul discriminatoriu care intervine prin adoptarea O.U.G. nr. 68/2021 și prin adoptarea H.G. nr. 932/2021, potrivit dispozițiilor legale, se pot pronunța numai instanțele judecătorești.

IV. Cadrul legal aplicabil. Motivele de fapt și de drept

Convenția Europeană a Drepturilor Omului

Articolul 14 - Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

21. Constituția României

22. Articolul 1 - (3) „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”

23. Articolul 4 - (2) „România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

24. Articolul 15 - (1) „Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

25. Articolul 16

26. (1) „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

27. (2) Nimeni nu este mai presus de lege

28. Articolul 20

29. (1) „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

30. (2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.

31. Articolul 26

32. (1) „Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată.

33. (2) Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri.

34. Articolul 29 - (1) „Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngrădite sub nici o formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale.

35. Articolul 34 - (1) „Dreptul la ocrotirea sănătății este garantat.

36. (2) Statul este obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice.

37. (3) Organizarea asistenței medicale și a sistemului de asigurări sociale pentru boală, accidente, maternitate și recuperare, controlul exercitării profesiilor medicale și a activităților paramedicale, precum și alte măsuri de protecție a sănătății fizice și mentale a persoanei se stabilesc potrivit legii.

38. Articolul 41 - (1) „Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.

39. (2) Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.

40. Articolul 53 – (1) „Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai

prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

41.(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.

42.O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată

43.Art. 2. - (1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

44.Art. 10. - Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin:

45. a) refuzarea acordării serviciilor publice administrative și juridice;

b) refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile de sănătate publică - alegerea medicului de familie, asistență medicală, asigurările de sănătate, serviciile de urgență sau alte servicii de sănătate;

c) refuzul de a vinde sau de a închiria un teren sau imobil cu destinație de locuință;

d) refuzul de a acorda un credit bancar sau de a încheia orice alt tip de contract;

e) refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de teatre, cinematografe, biblioteci, muzee și expoziții;

f) refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de magazine, hoteluri, restaurante, baruri, discoteci sau de orice alți prestatori de servicii, indiferent dacă sunt în proprietate privată ori publică;

g) refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de companiile de transport în comun - prin avion, vapor, tren, metrou, autobuz, troleibuz, tramvai, taxi sau prin alte mijloace;

h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.

46. Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, interzicerea accesului unei persoane sau al unui grup de persoane în locurile publice din cauza apartenenței acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării

sexuale a persoanelor în cauză.

47. Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.

48. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor publicată în M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008, „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”.

49. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează să respingă excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, urmând a analiza în ce măsură efectele generate de actele normative sau administrative sunt discriminatorii.

50. Pe fond, în strânsă legătură cu obiectul petiției și incidența acestuia la prevederile O.G. nr. 137/2000 republicată, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. 1 din O.G. 137/2000.

51. Astfel, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură excluderea persoanelor trecute prin boala generată de virusul SARS-COV-2, recuperate după 180 zile, fiind în situația de a nu deține a unui „certificat verde” reprezintă discriminare.

52. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit pe baza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

53. Prin urmare, Colegiul Director reține că, pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

54. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță trebuie să fie corelat cu apartenența lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, respectiv art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis.

55. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Ori, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai în baza apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de petentă constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

56. În speța de față, Colegiul director reține că petenta, persoană care s-a recuperat după boala dobândită în urma infectării virusului SARS-CoV-2, aflându-se în perioada de după 180 zile de la infectare, se consideră discriminată în raport cu persoanele care s-au vaccinat, dobândind anticorpi în mod artificial, și care dețin un certificat verde care le permite accesul neîngrădit la bunuri, servicii și locuri publice.

57. În analiză, Colegiul director reține că instituirea din partea statului a unor măsuri în contextul pandemiei SARS-CoV-2 urmărește un scop legitim precum:

- ✓ apărarea vieții și a sănătății cetățenilor;
- ✓ apărarea vieții și a sănătății cetățenilor care nu pot fi vaccinați, care nu au atins vârsta de vaccinare, pentru care există o recomandare medicală împotriva vaccinării sau, chiar dacă se vaccinează, din cauze medicale, nu dezvoltă anticorpi de protecție;
- ✓ prevenirea consecințelor dezastrului provocat de pandemia COVID-19 și atenuarea efectelor negative;
- ✓ eradicarea, stoparea pandemiei COVID-19;
- ✓ efectele pandemiei asupra societății și a economiei.

În același sens, este și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat, în aplicarea prevederilor art. 14 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării, că reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoage, fără o justificare obiectivă și rezonabilă (de exemplu, prin 4 Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza Marckx împotriva Belgiei, Hotărârea din 13 noiembrie 2007, pronunțată în Cauza D.H. și alții împotriva Republicii Cehe, par.175, Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în cauza Burden împotriva Regatului Unit, par.60, Hotărârea din 16 martie 2010, pronunțată în cauza Carson și alții împotriva Regatului Unit, par 61).

58. Referitor la departajarea temporală a recuperării în fața bolii provocate de virusul

SARS-COV-2, la situația pusă în discuție de petentă, de intervalul de peste 180 zile de la infectare, Colegiul director se raportează la rezultatele cercetărilor științifice de la nivel mondial și național și la cele ale Organizației Mondiale a Sănătății. Aceste organisme, organizații și autorități de specialitate, naționale și internaționale, au identificat categoriile vulnerabile în fața bolii, în funcție de o anumită predictibilitate a evoluției anticorpilor, în timp, având competență în acest domeniu.

59. Colegiul director constată că persoanele recuperate în urma infecției cu virusul SARS-Cov-2, aflate la peste 180 zile după infectare, nu sunt în situații comparabile cu persoanele vaccinate sau aflate în interiorul perioadei de 6 luni de la infectarea cu virusul menționat. Aceste persoane sunt mai vulnerabile în fața unor reinfectări, prin măsurile impuse, statul urmărind protecția lor.

60. Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge excepția necompetenței C.N.C.D.
2. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare raportat la prevederile O.G. 137/2000, republicată – nu sunt situații comparabile.
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări din data de 02.02.2022 au fost: ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru, DIACONU Adrian – Membru, GRAMA Horia – Membru, HALLER István – Membru, LAZĂR Maria – Membru, MOȚA Maria – Membru, OLTEANU Cătălina – Membru, POPA Claudia Sorina - Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

Data redactării: 21.02.2022

M.L./A.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.